Düşüncələrim

Adil Misirli

Kaş

Dərdlərim öyrətdilər
Mənə bütün rəngləri.
Nolaydı, rənglərin də
Dərd-səri bir olaydı.
Mənim bütün dərdlərim
Kaş rəngsiz doğulaydı.

Yaxşı ki...

Ömrü boyu
Süründü...
Həyatdan
Köç edəndə
Başlar üstə
Göründü...

Ancaq

Bir zamanlar həyatda
Sənlə sənsiz yaşadım.
İkimizin dərdini
Ancaq mən tək daşıdım...

Hələ də...

Səni görə bilmirəm,
Kirpiyin kölgə salır
Elə bil, gözlərimə...
Baxışlarım hələ də
Gəlməyib özlərinə...

Döyməz qapısını...

Qarımış qıza bənzər
Sirli dünya, nədənsə...
Döyməz qapısını da
Elçi heç vaxt bu qızın.
Ömrü bəxtsiz dünyadır
Hər tənhanın, yalqızın...

Sözüm qədər olmadım...

İstədim ömrüm boyu,
Böyük olum özümdən,
Özüm qədər olmadım...
Hər sözümsə böyüdü,
Sözüm qədər olmadım...

Təəssüf

Bəxtim yanımdan keçdi,
Əlim tuta bilmədi.
Mən bu dərdi unutdum,
Bəxt unuda bilmədi...

Son...

Sözün düz çıxdı çox sənin,
Uçrummuş sonu zirvənin...

Nədən

Taleyimin əlindən
Heç zaman qaçammadım.
Öz gizli sirlərimə
Qapını açammadım...

Sevincim qədər

Sevinəndə nədənsə,
Bürüyür kədər məni.
Kədərlərim də boğur
Sevincim qədər məni...

Saçlarını ağartdı

Qızıl payız ömrünü
Uzatmağa can atdı,
Ancaq qarlı qış gəlib
Saçlarını ağartdı...

Özümdən oldum

Ömrüm bəxtin əlinə
Bilmirəm necə düşdü.
Xoş günün qapısında
Ayaqlarım sürüşdü...

Yollar itdi gözümdən
Oldum özüm özümdən...

Belə də olur...

Söyüdə barsız deyib
Min bir oyun açdılar.
Günəş yandırandasa
Kölgəsinə qaçdılar.